

ชาติเกิดบราห์มินคือชาติเกิดของการจุติลงมา

บัณฑิตาเข้ามาในเสียงเพื่อพาทุกคนเข้าไปอยู่ในสภาพที่อยู่เหนือเสียง ท่านมายังโลกที่มีตัวตนและเข้ามาในร่างกายที่มีตัวตนเพื่อให้ลูกอะแวนด์(ละเอียดย่อน) ลูกได้จุติอวตารลงมาในร่างกายที่มีตัวตนของลูกในขณะที่อยู่ในสภาพที่อะแวนด์และพิจารณาตนเองว่าเป็นเทวดานางฟ้าที่ละเอียดย่อนอยู่เสมอหรือไม่? ลูกทุกคนเป็นผู้ที่จุติอวตารลงมาที่ได้เกิดใหม่ ด้วยการทำการกระทำในสำนักนี้ลูกจะกลายเป็นผู้ที่จุติลงมาที่มีสภาพที่คาร์มาที่ท(อยู่เหนือบ่วงกรรม) ที่ปราศจากบ่วงกรรมใดๆ การจุติอวตารลงมาหมายถึงใครบางคนที่ยังคงมาที่นี้จากเบื้องบนเพื่อที่จะแสดงการกระทำที่สูงส่ง ลูกทั้งหมดก็เช่นกันด้วยสภาพที่สูงส่งของลูกจากเบื้องบนและได้รับการคำจูนของร่างกาย เข้ามาในร่างกาย ในโลกเก่าเพื่อดำเนินการกระทำสำหรับงานรับใช้ อย่างไรก็ตามสภาพของลูกยังคงอยู่ในระดับที่สูงเช่นนั้นและเหตุนี้เองที่ลูกได้จุติอวตารลงมา ผู้ที่จุติลงมาจะนำสาส์นจากพระเจ้ามา ลูกทั้งหมดดวงวิญญาณที่สูงส่งของยุคบรรจบพบกันได้ลงมาเกิดใหม่เพื่อที่จะให้สาส์นของพระเจ้าและเพื่อให้ทุกคนสามารถได้พบกับพระเจ้าด้วยเช่นกัน ร่างกายนั้นเวลานี้ไม่ใช่ของลูกอีกต่อไปแล้ว ลูกได้ให้แม่กระทั้งร่างกายของลูกกับพ่อ ลูกพูดว่า ทุกสิ่งเป็นของท่านและดังนั้นจึงไม่มีอะไรเป็นของฉัน พ่อให้ลูกยืมร่างกายนั้นเพื่องานรับใช้ ลูกไม่มีสิทธิ์กับบางสิ่งที่ลูกได้ขอยืมไป ในเมื่อร่างนั้นไม่ใช่ของลูก แล้วลูกมีจิตสำนึกที่เป็นร่างได้อย่างไร? ดวงวิญญาณเป็นของพ่อและร่างกายก็เป็นของพ่อด้วยเช่นกัน แล้ว “ฉัน” และ “ของฉัน” มาจากไหน? เวลานี้มีเพียงจิตสำนึกของ “ฉัน” ที่ไม่มีขีดจำกัดเท่านั้น “ฉัน” เป็นของพ่อ เช่นเดียวกับพ่อ ฉันก็เป็นนาย ดังนั้นนี่คือจิตสำนึกของ “ฉัน” ที่ไม่มีขีดจำกัด จิตสำนึกของ “ฉัน” ที่มีขีดจำกัดนำมาซึ่งอุปสรรค จิตสำนึกของ “ฉัน” ที่ไม่มีขีดจำกัดทำให้ลูกเป็นอิสระจากอุปสรรคและเป็นผู้ทำลายอุปสรรค ในทำนองเดียวกันจิตสำนึกของ “ฉัน” ที่มีขีดจำกัด ทำให้ลูกไปสู่การควบคุมของ “ของฉัน” ในขณะที่จิตสำนึกของ “ฉัน” ที่ไม่มีขีดจำกัด ปลดปล่อยลูกจากการควบคุมทั้งหมดเป็นเวลาหลายชาติเกิด

จิตสำนึกของ “ฉัน” ที่ไม่มีขีดจำกัดคือ “บาบาของฉัน” ดังนั้นที่มีขีดจำกัดจึงทิ้งไป กลายเป็นผู้ที่จุติลงมาด้วยการคำจูนของร่างกายและมาเพื่อดำเนินการกระทำสำหรับงานรับใช้ พ่อได้ให้การยืมแก่ลูก นั่นคือพ่อมอบบางสิ่งให้กับลูกด้วยความไว้วางใจเพื่องานรับใช้ ลูกไม่สามารถทำสิ่งนั้นกับสิ่งใดที่ไร้ประโยชน์ มิฉะนั้นสิ่งนั้นก็จะสร้างปัญหาของความไม่ซื่อสัตย์เกี่ยวกับสมบัติที่มีค่าที่ได้ให้แก่ลูกด้วยความไว้วางใจ ผู้ที่จุติลงมาเกิดจะไม่สร้างปัญหาของการสูญเสีย ผู้ที่จุติลงมาเกิดจะมาให้สาส์นและจากไป ลูกทุกคนได้รับชาติเกิดบราห์มินนี้เพื่อประโยชน์ในงานรับใช้และให้สาส์น ชาติเกิดบราห์มินคือชาติเกิดที่ลูกได้เกิดใหม่ มันไม่ใช่การเกิดที่ธรรมดา ดังนั้นจงพิจารณาตนเองว่าได้จุติลงมาเกิดใหม่เพื่อที่จะเป็นดวงวิญญาณผู้ให้คุณประโยชน์ต่อโลก ดวงวิญญาณที่สูงส่งอย่างสม่ำเสมอ รักษาศรัทธาและความซาบซึ้งนี้ไว้ ลูกมาที่นี้เป็นระยะเวลาชั่วครู่แล้วลูกก็ต้องกลับไปด้วยเช่นกัน เวลานี้ลูกจดจำอยู่เสมอหรือไม่ว่าลูกต้องกลับไป? ลูกเป็นผู้ที่จุติอวตารลงมาเกิด ลูกมาเวลานี้แล้วลูกก็ต้องกลับไป สำนักนี้จะทำให้ลูกได้รับประสบการณ์ของการอยู่เหนือและมีการบรรลุผลที่ไม่มีขีดจำกัด ในด้านหนึ่งอยู่เหนือและอีกด้านหนึ่งมีการบรรลุผลที่ไม่มีขีดจำกัด ทั้งสองประสบการณ์เกิดขึ้นพร้อมกัน ลูกเป็นภาพลักษณ์ของประสบการณ์เช่นนั้นหรือไม่? อัจชะ

เวลานี้จงนำทุกสิ่งที่ลูกได้ยืมไปใช้ในรูปปฏิบัติ การฟังหมายถึงการกลายเป็น วันนี้นะบาบาได้มาเพื่อพบกับผู้ที่หัดเทียมของท่านโดยเฉพาะ ลูกทั้งหมดหัดเทียมไหม้? ครูที่แท้จริงได้มาพบกับครูที่เป็นเครื่องมือ ท่านได้มาเพื่อพบกับมิตรในงานรับใช้ของท่าน อัจชะ

แต่ผู้ที่เป็นตัวของสำนักของจิตสำนึกของ “ฉัน” ที่ไม่มีขีดจำกัดอยู่เสมอ แต่ผู้ที่อยู่อย่างมั่นคงอย่างสม่ำเสมอ ในรูปที่มีพลังที่ไม่มีขีดจำกัดของ “ของฉันคือพ่อผู้เดียวเท่านั้น” แต่ลูกที่อยู่อย่างมั่นคงในสภาพที่สูงส่ง ผู้ที่ได้รับการคำจูนของร่างกายอย่างเป็นผู้ที่จุติอวตารลงมาเกิด รัก ระลึกถึง และนมัสเต จาก บัณฑิตา

บัณฑิตาพบครู:

นี่คือชุมนุมของผู้ที่เป็นดวงวิญญาณที่เฝ้าแต่ทำงานรับใช้อย่างสม่ำเสมอใช่หรือไม่? ลูกพิจารณาตนเองว่าเป็นผู้รับใช้โลก ไม่มีขีดจำกัดหรือไม่? ลูกไม่ใช่ผู้รับใช้ที่มีขีดจำกัดใช่ไหม? ลูกทั้งหมดไม่มีขีดจำกัดใช่ไหม? หากมีลูกคนใดคนหนึ่งถูกส่งจากที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่งลูกพร้อมหรือไม่? ลูกทั้งหมดเป็นนกที่โบยบินหรือไม่? ลูกเป็นนกที่โบยบินแม้ว่าจะมีกึ่งก้านของจิตสำนึกที่เป็นร่าง กึ่งก้านที่ดึงลูกไปสู่ตัวมันเองมากที่สุดคือจิตสำนึกของการเป็นร่างกายนี้ การดึงดูที่น้อยที่สุดต่อสันสการ์เก่านั้นหมายความว่ามิจิตสำนึกของร่างกาย “ธรรมชาติของฉันเป็นเช่นนั้น สันสการ์ของฉันเป็นเช่นนั้น วิถีชีวิตของฉันเป็นเช่นนั้น นิสัยของฉันเป็นเช่นนั้น” ทั้งหมดนี้เป็นสิ่งชี้บอกของจิตสำนึกที่เป็นร่าง ลูกผู้เป็นนกได้โบยบินไปจากกึ่งก้านนี้หรือไม่? สิ่งนี้เรียกว่าสภาพคาร์มาที่ท ไม่มีบ่วงใดๆเลย คาร์มาที่ทไม่ได้หมายความว่าลูกจะเป็นอิสระจากการกระทำ แต่เป็นอิสระจากบ่วงของการกระทำ ดังนั้นการกระทำของร่างกาย สิ่งนี้หมายความว่า ตัวอย่างเช่น บางคนมีธรรมชาติของการใช้ชีวิตอย่างสะดวกสบาย ของการรับประทานอาหารอย่างสะดวกสบายในเวลาที่ถูกต้อง และของการทำทุกสิ่งในเวลาที่ถูกต้อง บ่วงของกรรมนี้จะดึงลูกเข้าไปหาตัวมันเองด้วยเช่นกัน จงอยู่เหนือบ่วงนี้ นั่นคือแม้กระทั่งนิสัยของกรรมนี้ เพราะลูกเป็นเครื่องมือ

ลูกจะทำให้ผู้อื่นเป็นอิสระได้อย่างไร จงกว่าลูกผู้เป็นเครื่องมือทั้งหมดจะเป็นอิสระจากบ่วงของกรรมและสันสการ์และธรรมชาติของร่างกาย ตัวอย่างเช่นการเจ็บป่วยของร่างกายเป็นความทุกข์ทรมานของกรรม ในทำนองเดียวกันหากบ่วงกรรมใดดึงลูกเข้าไปหาตัวมันความทุกข์ทรมานของกรรมนั้นก็สร้างอุปสรรคด้วยเช่นกัน เมื่อความเจ็บป่วยทางร่างกายและความทุกข์ทรมานของกรรมบางอย่างดึงลูกเข้าสู่มันคือความเจ็บปวดที่ดึงลูกใช่หรือไม่? แล้วลูกก็พูดว่า ฉันจะทำอย่างไร? หรือไม่เช่นนั้น ฉันก็สบายดี แต่มีความทุกข์ทรมานของกรรมอย่างรุนแรง ในทำนองเดียวกันถ้าหากสันสการ์เก่าธรรมชาติหรือนิสัยเก่าใดดึงลูกโดยเฉพาะ นั่นก็เป็นความทุกข์ทรมานของกรรมด้วยเช่นกัน ความทุกข์ทรมานของกรรมประเภทใดก็ตามจะไม่ยอมให้ลูกกลายเป็นคาร์มาโยคี ดังนั้นจงอยู่เหนือสิ่งนี้ด้วยเช่นกัน เพราะเหตุใด? ลูกทั้งหมดเป็นดวงวิญญาณที่จะประกาศสิทธิอันอันดับหนึ่ง ความหมายของอันดับหนึ่งคือ เป็นผู้ที่มีชัยชนะในทุกสิ่ง และไม่มีสิ่งใดขาดหายไป ความหมายของครูคือการเป็นผู้ที่ด้วยภาพลักษณ์ของตนเองให้ประสบการณ์ของฟอบราห์มาในสภาพที่คาร์มาที่ทและของฟอชีว่าที่มีความรักและละวางอย่างสม่ำเสมอ ดังนั้นลูกมีคุณสมบัติพิเศษนี้หรือไม่? ลูกเป็นเพื่อนใช่ไหม? ลูกกลายเป็นเพื่อนได้อย่างไร? ลูกไม่สามารถเป็นเพื่อนกับใครบางคนโดยที่ไม่มีความทัดเทียมกัน ดังนั้นลูกทั้งหมดเป็นเพื่อนของพ่อ ลูกเป็นเพื่อนของพระเจ้า ความทัดเทียมกันคือการมีมิตรภาพ ลูกคือผู้ที่วางรอยเท้าของลูกไว้ในย่างก้าวของพ่อ เพราะลูกเป็นเพื่อนและเป็นคนรักของผู้เป็นที่รักด้วยเช่นกัน ดังนั้นคนรักจะวางรอยเท้าของพวกเขาในย่างก้าวของผู้เป็นที่รักของพวกเขา นี่คือระบบใช่หรือไม่? พวกเขาให้ผู้ที่เป็คนุทำสิ่งใดเมื่อพวกเขาแต่งงานกัน? นี่คือนิสัยที่พวกเขาให้ผู้ที่เป็คนุทำใช่หรือไม่? แล้วระบบนี้ถูกสร้างขึ้นมาจากไหน? มันถูกสร้างขึ้นมาจากลูก ของลูกคือเท้าของสติปัญญา แต่พวกเขาเข้าใจว่ามันเป็นเท้าของร่างกาย ลูกเป็นดวงวิญญาณเครื่องมือที่มีความสัมพันธ์พิเศษที่เติมเต็มความรับผิดชอบของความสัมพันธ์

ครูผู้เป็นเครื่องมือมีวิธีที่ง่ายดายมากกว่าของผู้อื่น คนอื่นยังคงต้องรักษาความสัมพันธ์ของพวกเขาไว้ ในขณะที่ความสัมพันธ์ของลูกอยู่กับงานรับใช้และพ่อเสมอ แม้กระทั่งในขณะที่ลูกกำลังดำเนินงานทางโลกลูกก็จำได้เสมอว่ามันถึงเวลาแล้วสำหรับลูกที่จะไปทำงานรับใช้ ไม่ว่าลูกจะทำงานทางโลกเพื่อใครก็ตาม ลูกจะมีสำนึกของผู้นั้นโดยอัตโนมัติ ยกตัวอย่างเช่น ในโลก พ่อแม่หารายได้มากก็เพื่อลูกๆของพวกเขาและพวกเขาก็จะจำลูกๆของพวกเขาได้โดยอัตโนมัติ ดังนั้นเมื่อลูกกำลังทำงานทางโลกของลูก ลูกกำลังทำสิ่งนั้นเพื่อใคร? ลูกกำลังทำสิ่งนั้นเพื่อตัวลูกเองหรือเพื่องานรับใช้? ยิ่งลูกใช้เพื่องานรับใช้มากเท่าไรลูกก็ยิ่งมีความสุขมากเท่านั้น อย่าได้ทำงานในขณะที่คิดว่าลูกกำลังทำงานทางโลก สิ่งนี้เช่นกันก็เป็นวิธีของงานรับใช้ มันมีรูปที่ต่างกัน แต่มันก็ยังคงเป็นรูปของงานรับใช้ มิฉะนั้นถ้าเป็นงานรับใช้ทางโลกและลูกไม่มีสิ่งอำนวยความสะดวกที่จะทำงานรับใช้ ลูกก็จะคิดเกี่ยวกับสิ่งนี้ว่าลูกจะได้บางสิ่งบางอย่างจากที่ไหน “ฉันไม่สามารถจัดการได้ ฉันไม่รู้ว่ามันจะเกิดขึ้นเมื่อไร” ความคิดเหล่านี้ไม่ทำให้ลูกเสียเวลาหรือ? ดังนั้นอย่าได้พูดว่าลูกกำลังทำงานทางโลก นี่เป็นงานที่ไม่ใช่ทางโลก แต่เป็นไปเพื่อประโยชน์ของงานรับใช้ แล้วลูกจะไม่มีวันรู้สึกว่สิ่งนั้นเป็นภาระ มิฉะนั้นบางครั้งลูกก็จะกลับมาหนักหน่วง “ฉันต้องทำสิ่งนี้ไปอีกนานแค่ไหน? อะไรจะเกิดขึ้น?” นี่เป็นวิธีสำหรับลูกทุกคนที่จะสร้างรางวัลของลูกได้อย่างง่ายดาย

มีสามสิ่งด้วยกันคือ ร่างกายจิตใจและทรัพย์สินสมบัติ หากลูกใช้ทั้งสามสิ่งนี้เพื่องานรับใช้แล้วใครที่จะได้รับผลจากทั้งสามสิ่งนี้? ลูกจะได้รับสิ่งนี้หรือพ่อจะได้รับ? การที่จะสามารถสร้างรางวัลของลูกในทั้งสามวิธีคือรางวัลที่เพิ่มขึ้นให้กับผู้อื่น ดัง

นั้นอย่าได้มีความหนักหน่วงเกี่ยวกับสิ่งนี้ เพียงแค่เปลี่ยนแรงจูงใจของคุณ ไม่ใช่เพื่อทางโลก แต่เพื่องานรับใช้ที่ไม่ใช่ทางโลก เปลี่ยนแรงจูงใจนี้ ลูกเข้าใจไหม? แล้วลูกก็จะกลับมาอุทิศตนในสองทาง ลูกอุทิศตนด้วยทรัพย์สินสมบัติของคุณ ทุกสิ่งสำหรับพ่อ ความหมายของการอุทิศตนคืออะไร? ไม่ว่าลูกมีสิ่งใดก็เป็นไปเพื่อพ่อ นั่นคือเพื่องานรับใช้ นี่คือการอุทิศตน ผู้ที่ไม่ได้อุทิศตนยกมือขึ้น! เราจะมีพิธีสำหรับพวกเขา ลูกได้สร้างเด็ก ๆ ด้วยเช่นกันและลูกบอกว่าลูกไม่ได้อุทิศตน ลูกกำลังเฉลิมฉลองวันครบรอบการแต่งงานของคุณ ดังนั้นอย่าพูดว่าลูกยังไม่ได้แต่งงาน ลูกคิดอย่างไร ทั้งกลุ่มอุทิศตนแล้วใช่ไหม?

บัปเตดากยกย่องลูกดับเบิลพอรเนนเนอร์เป็นอย่างมาก และครูที่เป็นเครื่องมือในสถานที่ต่างประเทศ ท่านไม่ได้ยกย่องลูกเพียงเพื่อประโยชน์ แต่ลูกทำความเพียรพยายามเป็นพิเศษด้วยความรักเป็นอย่างมาก ลูกต้องเพียรพยายามเป็นอย่างมาก แต่เนื่องจากความรักลูกไม่รู้สึกรู้ว่าเป็นความพยายาม ดุซึ ลูกเตรียมกลุ่มต่างๆและพาพวกเขาไปที่นั่นจากที่ที่ไกลมาก ดังนั้นบัปเตดาจึงอุทิศตัวท่านเองให้กับลูกๆเนื่องจากความพยายามที่ลูกได้ทำ ลูกดับเบิลพอรเนนเนอร์ซึ่งเป็นผู้รับใช้ที่เป็นเครื่องมือมีคุณสมบัติพิเศษอย่างหนึ่งที่ดีมาก ลูกรู้หรือไม่ว่าคุณสมบัติพิเศษนั้นคืออะไร? (คุณสมบัติมากมายปรากฏออกมา) ไม่ว่าคุณสมบัติพิเศษใดปรากฏออกมา จงตรวจสอบตนเอง และถ้าคุณสมบัติเหล่านั้นหายไปแล้วจงเติมตนเองด้วยคุณสมบัตินั้น เพราะสิ่งดีๆมากมายปรากฏออกมา บัปเตดากำลังบอกลูกว่าท่านได้เห็นคุณสมบัติพิเศษอย่างหนึ่งของลูกผู้รับใช้ดับเบิลพอรเนนเนอร์ นั่นคือ ไม่ว่าบัปเตดาจะให้การกำหนดทิศทางหรือคำแนะนำใดๆลูกก็ทำสิ่งนั้นและนำสิ่งนั้นไปใช้ในรูปแบบปฏิบัติ ไม่ว่าลูกจะต้องทำความพยายามมากมายแค่ไหนลูกก็ต้องทำสิ่งนั้นในทางปฏิบัติอย่างแน่นอน เป้าหมายในทางปฏิบัตินี้ดีมาก เช่นที่บัปเตดาพูดว่าพวกเขาต้องนำกลุ่มมา พวกเขาก็นำกลุ่มมา

บัปเตดาบอกว่าลูกต้องรับใช้วีไอพี และในตอนแรกลูกเคยพูดว่านี่เป็นเรื่องที่ยากมาก แต่ลูกก็ยังรักษาความกล้าหาญที่จะต้องทำสิ่งนั้น ดังนั้นขณะนี้เป็นเวลาสองปีกลุ่มทั้งหลายก็ได้มาแล้ว ลูกเคยพูดว่าเป็นเรื่องที่ยากมากสำหรับวีไอพีที่จะมาที่นี่จากลอนดอน อย่างไรก็ตามเวลานี้ลูกได้แสดงให้เห็นตัวอย่างในทางปฏิบัติแล้ว เวลานี้แม้กระทั่งผู้ที่มาจากบาร์ดก็ได้นำประธานาธิบดีมาที่นี่ อย่างไรก็ตามลูกดับเบิลพอรเนนเนอร์มีความกระตือรือร้นที่จะต้องดำเนินการตามทิศทางหรือคำแนะนำใดที่ลูกได้รับอย่างแน่นอน และความรักที่ลูกมีต่อการทำสิ่งนั้นเป็นสิ่งที่ดีมาก เมื่อได้เห็นผลลัพธ์ในทางปฏิบัติ บัปเตดาก็ร้องเพลงสรรเสริญคุณสมบัติพิเศษของคุณ การเปิดศูนย์เป็นเรื่องของอดีต ลูกจะเฝ้าแต่เปิดศูนย์ต่อไปเรื่อยๆเพราะลูกมีสิ่งอำนวยความสะดวกทั้งหมดที่นั่นอย่างง่ายดาย ลูกสามารถไปจากที่นี่แล้วก็ไปเปิดศูนย์ที่นั่น บาร์ดไม่มีสิ่งอำนวยความสะดวกเหล่านี้ ดังนั้นการเปิดศูนย์ไม่ได้เป็นเรื่องใหญ่ แต่เวลานี้ลูกจะต้องเตรียมดวงวิญญาณหายาที่มีคุณภาพที่ดีมากเช่นนั้น หนึ่งในคือการเตรียมดวงวิญญาณหายาที่มีคุณภาพและอีกหนึ่งคือการเตรียมผู้ที่มีพลังในการกระจายเสียง ทั้งสองมีความจำเป็น ยาที่มีคุณภาพ – ตัวอย่างเช่น ด้วยความจริงใจและความกระตือรือร้นในการทำงานรับใช้ ลูกได้อุทิศร่างกาย จิตใจ และทรัพย์สินสมบัติด้วยสติปัญญาของคุณ - ซึ่งเป็นที่รู้จักกันดีว่าเป็นยาที่มีคุณภาพ ดังนั้นลูกต้องทำให้ดวงวิญญาณหายาที่มีคุณภาพปรากฏออกมาด้วยเช่นกัน ให้มีความใส่ใจเป็นพิเศษในเรื่องนี้ ทุกศูนย์ให้มีดวงวิญญาณหายาที่มีคุณภาพเช่นนั้น แล้วศูนย์นั้นจะกลายเป็นอันดับหนึ่งของศูนย์ทั้งหมด

หนึ่งคือการให้ความร่วมมือในงานรับใช้ และอีกหนึ่งคือการอุทิศตนเองอย่างสมบูรณ์ มียาที่มีคุณภาพเช่นนั้นมากแค่ไหน? มียาที่มีคุณภาพเช่นนั้นในทุกศูนย์หรือไม่? มีรายชื่อที่ยาวที่ลูกได้สร้างขึ้นมานักเรียนของพระเจ้าและผู้ที่ทำให้ความร่วมมือในงานรับใช้ แต่มีเพียงบางคนเท่านั้นที่เป็นยาที่มีคุณภาพ ใครก็ตามที่ได้รับคำแนะนำหรือการกำหนดทิศทางในช่วงเวลาใด ไม่ว่าศรีมทใดก็ตามที่ลูกยังคงได้รับอย่างต่อเนื่อง จงเฝ้าแต่เคลื่อนไปข้างหน้าตามนั้น ดังนั้นรักษาเป้าหมายทั้งสองไว้ ลูกต้องสร้างประเภทนี้และประเภทนั้นด้วยเช่นกัน ดวงวิญญาณหายาที่มีคุณภาพเช่นนั้นสามารถกลายเป็นเครื่องมือในการเปิดศูนย์มากมาย สิ่งนี้จะเฝ้าแต่เกิดขึ้นในทางปฏิบัติเมื่อลูกมีเป้าหมาย เวลานี้ลูกเข้าใจว่าคุณสมบัติพิเศษของคุณแล้วหรือยัง? อัจชะ

ถึงอย่างลูกก็มีความพอใจอยู่แล้ว หรือลูกต้องลูกขอให้? ลูกเป็นผู้ที่ทำให้ผู้อื่นพอใจ ดังนั้นผู้ที่ทำให้ผู้อื่นพอใจจะมีความพอใจในตนเองอยู่แล้วใช่หรือไม่? ลูกไม่ขึ้นลงเมื่อลูกเห็นว่าบางครั้งมีงานรับใช้น้อยมากใช่หรือไม่? เมื่อมีอุปสรรคที่ศูนย์ลูกก็ไม่ได้หวาดกลัวกับการเห็นอุปสรรคใช่หรือไม่? ตัวอย่างเช่นถ้าอุปสรรคที่ใหญ่ที่สุดเกิดขึ้นหรือมีเหตุกลับมามีงานรับใช้และทำให้เกิดความวุ่นวายในงานรับใช้ของคุณ แล้วลูกจะอย่างไร? ลูกจะหวาดกลัวไหม? ผู้ที่มีความเมตตาต่อบุคคลนั้นในขณะที่มีความรู้สึกรู้ของการให้คุณประโยชน์ - นั่นเป็นเรื่องที่ต่างกัน อย่างไรก็ตามหากสภาพของลูกขึ้นลงหรือลูกมีความคิดที่ไร้ประโยชน์แล้วนั่นก็คือการขึ้นลง ดังนั้นอย่าสร้างโลกด้วยความคิดของคุณ อย่าให้ความคิดเหล่านั้นทำให้ลูกขึ้นลง

สิ่งนี้เป็นที่รู้จักกันดีว่าเป็นสภาพที่ไม่ไหวหวั่นสั่นคลอน อย่าให้เป็นเช่นนั้นที่ลูกไม่ระมัดระวังโดยการคิดว่ามันไม่ใช่เรื่องใหม่ จงทำงานรับใช้และมีเมตตาต่อผู้นั้นและอย่าได้ขึ้นลง ดังนั้นอย่าได้ไม่ระมัดระวังและอย่าได้เริ่มมีความรู้สึกประเภทใด ลูกสามารถอยู่ในบรรยากาศหรือสภาพแวดล้อมประเภทใดก็ตาม แต่จงอยู่อย่างไม่ไหวหวั่นสั่นคลอน เมื่อบุคคลที่เป็นเครื่องมือให้คำแนะนำแก่ลูกอย่าได้มีความสับสนกับสิ่งนั้น อย่าได้สงสัยว่าทำไมบุคคลนั้นถึงบอกลูกหรือว่าจะเกิดอะไรขึ้น ผู้ที่เป็นเครื่องมือมีประสบการณ์แล้ว และจากผู้ที่กำลังเคลื่อนไปในทางปฏิบัติ บางคนก็ใหม่ ในขณะที่คนอื่นๆ เก่าแก่กว่าเล็กน้อย ดังนั้นเมื่อสถานการณ์ใดๆ มาอยู่เบื้องหน้าของพวกเขาแล้ว เนื่องจากสถานการณ์นั้น พวกเขาไม่มีสติปัญญาที่ชัดเจนเช่นนั้นที่จะเข้าใจตอนต้น ตอนกลาง และตอนจบ พวกเขาสามารถรู้ได้แค่ว่าในปัจจุบันเท่านั้น และดังนั้นการได้เห็นเพียงแค่นี้ในปัจจุบัน ตอนต้นและตอนกลางจึงไม่ชัดเจนสำหรับพวกเขาเท่าที่ควร และดังนั้นจึงทำให้เกิดความสับสนในเวลาใดก็ตาม แม้ว่าทิศทางหรือคำแนะนำนั้นจะไม่ชัดเจนก็อย่าได้สับสน เพียงพูดด้วยความอดกลั้นว่าลูกจะพยายามที่จะเข้าใจและใช้เวลาอีกเล็กน้อยกับบุคคลนั้น ในเวลานั้นอย่าได้สับสนและพูดว่า “อย่าทำอย่างนี้” หรือ “อย่าทำอย่างนั้น” เพราะลูกดับเบิลฟอเรนเนอร์มีจิตใจที่เป็นอิสระในระดับที่มากกว่า และแม้กระทั่งพวกเขาสามารถพูดได้ว่า “ไม่” ด้วยจิตใจที่อิสระ ดังนั้นเมื่อมีสิ่งใดก็ตามเข้ามาในเส้นทางของลูก ก่อนอื่นจงคิดเกี่ยวกับสิ่งนั้นด้วยความเป็นผู้ใหญ่ สำหรับสิ่งนั้นจะต้องมีนัยสำคัญบางอย่างที่ซ่อนอยู่อย่างแน่นอน พวกเขาสามารถถามว่า “อะไรคือนัยสำคัญของสิ่งนี้?” จะมีประโยชน์อะไรในสิ่งนี้? อธิบายให้ชัดเจนมากขึ้น ลูกสามารถบอกพวกเขาในสิ่งนี้ได้ อย่างไรก็ตามอย่าได้ปฏิเสธคำแนะนำใด เป็นเพราะลูกปฏิเสธสิ่งนั้นที่ลูกกลับมาสับสน การใส่ใจเป็นพิเศษเล็กน้อยนี้ให้กับดับเบิลฟอเรนเนอร์ มิฉะนั้นอะไรจะเกิดขึ้น นั่นคือพวกเขาจะไม่พยายามทำความเข้าใจคำแนะนำของลูกซิสเตอร์ที่เป็นเครื่องมือและจะเริ่มขึ้นลง สันสการเหล่านี้จะได้รับการเติมเต็มในผู้ที่ลูกได้เป็นเครื่องมือให้กับพวกเขา เมื่อพวกเขาเห็นลูก บางครั้งบางคนก็จะมีอารมณ์บูดบึ้งและในเวลาอื่นคนอื่นๆ ก็จะบูดบึ้ง และเกมเหล่านี้ก็จะยังคงมีต่อไปเรื่อยๆ ในศูนย์ เข้าใจไหม? อัจชะ

พร: ขอให้ลูกเป็นมหาเวียร์ผู้ที่สอบผ่านทุกสถานการณ์ที่เลวร้ายในหนึ่งวินาทีด้วยพลังของความรู้และโยคะ มหาเวียร์หมายถึงการเป็นประชากรแห่งแสงและอำนาจอย่างสม่ำเสมอ ความรู้คือแสงสว่างและโยคะคืออำนาจ ผู้ที่เต็มไปด้วยพลังทั้งหมดนี้สามารถสอบผ่านทุกสถานการณ์ที่เลวร้ายได้ในหนึ่งวินาที หากลูกพัฒนาสันสการของการสอบไม่ผ่านได้ทันเวลาแล้วสันสการนั้นก็จะไม่ปล่อยให้ลูกสอบผ่านอย่างเต็มที่ในช่วงเวลาสุดท้าย ผู้ที่สอบผ่านอย่างเต็มที่ทันเวลากล่าวว่าได้สอบผ่านด้วยเกียรตินิยม แม้กระทั่งดรามาราชยังให้เกียรติกับดวงวิญญาณนั้น

คติพจน์: เผาเมล็ดของกิเลสในไฟของโยคะและลูกจะไม่ถูกหลอกลวงในเวลานั้น

*** โอม ขานติ ***